

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 1T/67/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4425010551
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lívia Gombárová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2026:4425010551.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou Mgr. Líviou Gombárovou v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmena e) Trestného zákona, v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno i) Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 1Pv 278/25/4404 zo dňa 11.12.2025, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 15.01.2026 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., D. E., trvale bytom
F., t.č. G. H. I. I. J. G. H.
I. K. L. M. H.,

je vinný, že

dňa XX. XXXX XXXX v čase okolo 16.15 h v meste H. N., na O. A., pred bytovým domom so súpisným číslom XX, po predchádzajúcej slovnej potýčke, ktorá vznikla pri odovzdávaní spoločného dieťaťa, začal vulgárne nadávať na poškodenú I. B., na čo ho táto upozornila, aby odišiel, pričom pristúpil k nej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, vyhrážal sa jej, že ju domláti, že jej zlomí chrbticu a že bude kričať ako „kurva“ pri pôrode, následne ju jedenkrát udrel otvorenou dlaňou do oblasti úst a jedenkrát päťou pravej ruky do oblasti sánky, čím jej spôsobil pomliaždenie tváre v oblasti ľavej časti sánky a ľavého ucha s opuchom a pohmatovou bolestivosťou, pomliaždenie hornej a dolnej pery s povrchovými ranami na sliznici hornej a dolnej pery, následne poškodená utiekla do vchodu bytového domu, kde býva a uzamkla za sebou vchodové dvere, ku ktorým obžalovaný pristúpil a opakovane sa jej vyhrážal slovami „dovtedy nebudeš mať pokoj, kým neskončíš ako tvoj otec“, čím u poškodenej I. B., narodenej XX. XXXXXXXX XXXX, trvale bytom M. P., prechodne bytom bez prihlásenia v H. N., A. D. XX, vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie, a obžalovaný tak konal, hoci blokom na pokutu nezaplatenú namieste Obvodného oddelenia Policajného zboru Mojmírovce, číslo bloku J. XX XXXXXXXX zo dňa 10.03.2025, ktorý nadobudol právoplatnosť 10.03.2025, mu bola uložená pokuta vo výške 30,00 Eur za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za konanie spočívajúce v urážkach a fyzickom napadnutí inej osoby, a hoci bol rozkazom o uložení sankcie za priestupok Okresného úradu Nové Zámky, Odboru všeobecnej vnútornej správy č. L./XXXXXX zo dňa 16.05.2025, ktorý nadobudol právoplatnosť 09.06.2025, uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 50,00 Eur, a to za konanie, kedy prostredníctvom správ nadával a vyhrážal sa I. B., a takto konal napriek skutočností, že má uznesením Okresného súdu Nové Zámky pod spisovou značkou 4C/6/2025-17 zo dňa 13.02.2025 s dátumom nadobudnutia právoplatnosti dňa 25.03.2025 a vykonateľnosti dňa 29.03.2025 nariadené neodkladné opatrenie, v zmysle bodu II. výroku, aby sa na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov nepribližoval k osobe I. B., s výnimkou účasti na procesných úkonoch

v konaniach pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní a prípadne orgánmi prejednávajúcimi priestupky, a to po dobu jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré rozhodnutie bolo v bode II. výroku zmenené uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/32/2025-59 zo dňa 20.05.2025, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.05.2025 a vykonateľnosť 28.05.2025 tak, že súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil A. B., aby sa nepribližoval k I. B. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, s výnimkou účasti na procesných úkonoch v konaní pred súdmi, v konaní pred orgánmi činnými v trestnom konaní a v priestupkovom konaní,

t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a spáchal čin na chránenej osobe - blízkej osobe,
- sa dopustil slovne a fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, a spáchal čin, hoci bol za taký alebo obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,
- maril výkon rozhodnutia súdu tým, že sa dopustil závažného konania, aby zmaril zákaz a obmedzenie priblíženia sa vydané na základe rozhodnutia súdu v civilnom procese,

č í m s p á c h a l

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, v súbehu
- s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona, v súbehu
- s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno i) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 12.12.2025 pod sp. zn. 1Pv 278/25/4404 obžalobu na obvineného A. B. pre hore uvedený skutok, právne posúdený ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona, v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno i) Trestného zákona.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný A. B. po poučení podľa § 257 odsek 1 a § 257 odsek 4 Trestného poriadku vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, ktoré vyhlásenie súd považoval za priznanie sa k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe. Súd preto obžalovanému položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obžalovaný na všetky mu položené otázky odpovedal kladne, pričom dostatočne odôvodnil zmenu svojho postoja v konaní pred súdom, keď uviedol, že ľutuje svojho konania, vo väzbe si uvedomil, že konal nelogicky, že spravil veľkú chybu, konal skratovo a mal výpadok myslenia, nikdy sa voči poškodenej nedopustí protiprávneho konania, súd po zistení stanoviska prokurátora, ktorý navrhol toto prijať, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaného skutku vo vzťahu k obžalovanému A. B. nevykoná a dokazovanie vykonaná vo vzťahu k výroku o treste a nároku na náhradu škody.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, prijaté súdom aj s poukazom na ostatné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, súd dospel k záveru, že obžalovaný skutkom, ktorý mu kládla za vinu obžaloba, naplnil všetky formálne a teda zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno i) Trestného zákona, pretože sa dopustil závažného konania, aby zmaril zákaz priblíženia, vydaného na základe rozhodnutia súdu v civilnom procese a taktiež svojim protiprávnym konaním naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa preukázateľne vyhrážal poškodenej zabitím, resp. ťažkou ujmom na zdraví poškodenej, pričom sa jedná o blízku osobu – bývalú družku, ako aj rodiča spoločného dieťaťa a toto konanie v nej vyvolalo dôvodnú obavu. Zároveň obžalovaný svojím protiprávnym konaním naplnil aj všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona, pretože slovné a fyzické sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a spáchal uvedený čin, hoci bol za taký alebo obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

S poukazom na postup podľa § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku súd vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a to prečítaním odpisu z registra trestov, správ a charakteristík k osobe obžalovaného a znaleckého posudku č. 61/2025 z 20.10.2025 a ďalších listín a návrhov.

Zo záverov znaleckého posudku č. 61/2025 z 20.10.2025 znalkyne PhDr. Zuzany Bielikovej mal súd preukázané, že osobnosť obžalovaného A. B. možno charakterizovať ako afektívne labilnú, egocentrickú, podozrievavú so sklonmi k projekcii viny. V emocionálnej oblasti je impulzívny, najmä v rámci blízkych vzťahov, v prítomnosti stresu alebo pocitu poníženia môže dochádzať k dekompenzácií alebo afektívnym výbuchom. Dominuje u neho zvýšená podráždenosť, negatívne hodnotenie prostredia, absencia empatie, egocentrizmus, podozrievavosť a sklony k externalizácii viny (vinu hľadá vždy v iných). V záťažových situáciách má tendenciu reagovať agresívne, čím sa snaží utvrdiť vo svojej pravde. Pre jeho reakcie v záťaži je typické, že skáče z extrému do extrému. Vo všeobecnosti má tendencie reagovať na vonkajší svet ako na hrozivý a nepriateľský, čo podporuje aj jeho hostilita a agresívna sebaobrana. Obžalovaný je osobnosť s latentnou agresivitou, tendenciou reagovať útočne v ohrození ega, bez výraznej sebareflexie, Jeho stav je trvalý, vývojovo ustálený, terapeuticky len ťažko ovplyvniteľný.

Z registra trestov Generálnej prokuratúry SR mal súd preukázané, že obžalovaný A. B. bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný a dosiaľ sa opakovane dopustil úmyselnej trestnej činnosti, a to nielen majetkovej trestnej činnosti, ale trestnej činnosti násilnej, a to aj závažného charakteru, za čo mu boli opakovane ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody. V tejto súvislosti súd poukazuje na odsúdenie obžalovaného pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a iné vo veci Okresného súdu Nitra sp.zn. 2T/116/1988, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 2 roky so zaradením do I. NVS a tiež ochranný dohľad a tiež aj na odsúdenie vo veci Okresného súdu Nitra sp.zn. 6T/31/1995 pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 222 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. (t.j. s následkom smrti človeka) na nepodmienečný trest odňatia slobody 6 rokov so zaradením na výkon trestu do II. NVS. Posledné 3 záznamy obžalovaného v odpise z registra trestov (vo veciach Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/76/2012, 5T/37/2014 a 2T/91/2013) sú pre spáchanie prečinov nebezpečného vyhrážania, prípadne aj v súbehu s inými trestnými činmi, pričom posledný taktó mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky vykonal dňa 22.12.2015. Podľa výpisu z evidencie priestupkov sa obžalovaný opakovane dopustil rôznorodých priestupkov, a to aj proti občianskemu spolunažívaniu a verejnému poriadku, pričom v období od 07.04.2022 do 27.07.2025 bola až v 4 prípadoch poškodenou práve I. B., ktorá má procesné postavenie poškodenej aj v prejednávanej veci.

Zo správ a charakteristík k osobe obžalovaného - správy o povesti Obce F. súd zistil, že obžalovaný sa v obci nezdržuje a v obci nevlastní žiaden majetok, bol viackrát súdne trestaný, obcou F. nebol riešený v priestupkovom konaní, z hodnotenia ÚVV a ÚVTOS H. mal súd preukázané, že obžalovaný väzbu vykonáva od 1.8.2025, správanie a vystupovanie menovaného je na požadovanej úrovni, disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Menovaný je slobodný, je otcom maloletého dieťaťa Q. B., nar. XXXX, na ktorého si nahlásil vyživovaciu povinnosť.

Účelom trestu je ochrana spoločnosti pred páchatelom trestného činu, vyjadrená vo forme represie. Jej cieľom je uložiť páchatelovi trest vo forme ujmy na osobnej slobode, majetkových alebo iných právach. Okrem odplaty je účelom trestu aj prevencia a to jednak individuálna - v pôsobení sankcie na odsúdeného, aby viedol v budúcnosti riadny život a jednak generálnej, aby odradila ostatných od porušovania spoločenských pravidiel. Trest má výlučne postihovať osobu páchatela a má zabezpečiť čo najmenší vplyv na jeho rodinu.

Trest má slúžiť dosiahnutiu spoločenského cieľa. Zamedziť väčšiemu zlu, ktoré by inak vzniklo, ak by trest nebol uložený. Tieto teórie zdôrazňujú potrebu odstrašenia páchatela a potencionálnych páchatelov (individuálna a generálna prevencia), elimináciu páchatela tým, že sa mu odoberú prostriedky na spáchanie trestného činu, nápravu (rehabilitáciu) páchatela a nápravu vzťahu medzi páchatelom a poškodeným odčinením ujmy poškodenému (restorácia). Podstatou trestu je zasiahnuť do základného práva a slobody páchatela. Každé obmedzenie základného práva a slobody však musí dbať na podstatu a zmysel základných práv a môže sa použiť len na ustanovený cieľ. Osobitne vo vzťahu k trestnému právu si treba uvedomiť jeho účel, ktorý spočíva v ochrane základných práv a slobôd a v ochrane štátu. Trestné právo chráni ústavné hodnoty reguláciou správania, pričom na posilnenie vynútiteľnosti týchto noriem ustanovuje sankcie. Z toho možno vyvodiť, že každá trestná norma, či ide o normu správania, alebo o sankčnú normu, môže byť predmetom posúdenia jej proporcionality. Posúdenie sankčnej normy z pohľadu trestu proporcionality však nevyhnutne musí vychádzať z toho, čo je účelom trestu. Účelom trestu je ochrana spoločnosti, izolácia páchatela (eliminačná teória), náprava páchatela (nápravná teória), generálna prevencia (odstrašujúca teória) a individuálna prevencia, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Disproporcie vo vzájomnom vzťahu medzi generálnou a individuálnou prevenciou môžu viesť k nesprávnemu výchovnému pôsobeniu trestu vtedy, keď uložený trest nepovažuje za správny (spravodlivý) ani spoločnosť, ani páchatel, a to najmä vtedy, ak je trest neprimerane mierny alebo, naopak, neprimerane prísny.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ustanovením § 34 odsek 4 Trestného zákona postupoval v hodnotení dôkazov tak jednotlivo ako i vo vzájomných súvislostiach, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela.

V danom prípade prokurátor podal obžalobu pre viac trestných činov a to pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, kde základná trestná sadzba ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona je 6 mesiacov až 3 roky, pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno e) Trestného zákona, kde základná trestná sadzba ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona je 6 mesiacov až 3 roky a pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno i) Trestného zákona, kde základná trestná sadzba ustanovená v osobitnej časti Trestného zákona je 0 až dva roky, preto v danom prípade súd ukladal trest úhrnný podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona a páchatela odsudzoval za viac trestných činov - tri trestné činy, pričom základná trestná sadzba pri prečinoch podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona a prečine podľa § 364 odsek 2 Trestného zákona je rovnaká a zároveň najprísnejšie trestná a preto súd ukladal trest podľa ustanovenia § 360 odsek 2 Trestného zákona.

Súd zistil na strane obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (t.j. obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal, keď za priznanie považoval vyhlásenie obžalovaného, že nepopiera spáchanie skutku, pričom svoje konanie obžalovaný oľutoval) a prirážajúce okolnosti podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (t.j. že spáchal viac trestných činov) a prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený – odsúdenia Okresným súdom Nitra sp. zn. 5T/37/2014, 2T/91/2013, 4T/76/2012), pričom trestná sadzba, z ktorej súd vychádzal s poukazom ustanovenie § 38 odsek 2 Trestného zákona je 6 mesiacov až 3 roky. Pri ukladaní trestu súd prihliadal na prevahu prirážajúcich okolností, následok, ktorý trestnou činnosťou obžalovaný spôsobil a to zranenia poškodenej, ktoré sú popísané v skutku ako aj jej dôvodnú obavu o život a zdravie, keď uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že rozhodnutím Okresného súdu Nové Zámky pod sp. zn. 4C/6/2025 z 13.2.2025 mu bol uložený zákaz približovania sa k poškodenej, keď súd pri ukladaní trestu nepostupoval podľa ustanovenia § 39 odsek 5 Trestného zákona s poukazom na závažnosť danej trestnej činnosti, osobu a osobnosť obžalovaného vychádzajúc zo znaleckého posudku č. 61/2025, jeho kriminálnu minulosť, pričom zdôrazňuje, že postupne ukladané tresty na obžalovaného nemali prevýchovný účinok, o čom následne svedčia aj priestupky spáchané práve voči osobe poškodenej I.

B., družke obžalovaného a matke ich spoločného dieťaťa z 7.4.2022, 2.5.2022, 5.12.2022, 30.1.2025 a obžalovanému ukladal trest vo výmere 15 mesiacov, ktorý považoval za primeraný a spravodlivý.

Súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (odsúdenie vo veci Okresného súdu Nitra sp. zn. 5T/37/2014, v ktorej veci si vykonal trest dňa 22.12.2015).

Poškodená I. B. si podaním doručeným súdu dňa 9.1.2026 uplatnila nárok na náhradu škody titulom morálnej škody vo výške 6.000 eur, ktorú zdôvodnila tým, že škodu si uplatňuje za obdobie, odkedy sa obžalovaný k poškodenej správa agresívne, na základe ktorého správania podala návrh na vydanie neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze priblíženia sa obžalovaného k osobe poškodenej, keď poškodená má strach komunikovať s ľuďmi, chodiť medzi ľuďmi, pričom správanie obžalovaného negatívne ovplyvnilo aj psychický vývoj spoločného maloletého syna do tej miery, že detská psychiatrička, ktorú syn navštevuje, zvýšila jeho dávky liekov na ukludnenie.

Podľa ustanovenia § 46 odsek 3 Trestného poriadku, poškodený má podľa zákona nárok proti obvinenému na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, tento návrh však poškodený musí uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania a z tohto návrhu musí byť zrejmé z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Súd konštatuje, že poškodená I. B. si nárok na náhradu škody uplatnila až dňa 9.1.2026 t.j. po skončení vyšetrovania a v čase až po podaní obžaloby a preto súd o tomto nároku poškodenej na náhradu škody samostatným výrokom ani nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 odsek 1 Trestného poriadku). V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.